

[Indenrigsministeren.]

— og Staten deltager ogsaa i Udgifterne ved Tilvejebringelsen af disse —, til sin Tid tilfalder Kommunerne, saa at disse kan benytte dem ved senere Lejligheder, ikke mindst da i større Byer, hvor man normalt har en vis offentlig Bespisning eller Folkekøkkener, saadan at Redskaber, som nu maaske anskaffes i noget større Udstrækning, ogsaa vil kunne lette fremtidige Udgifter.

Det ærede Medlem nævnte i denne Forbindelse Folkekøkkerne. Jeg ved ikke, hvordan disse for nærværende er indrettet, men hvis der til dem ogsaa er knyttet Spiselokaler, saa er det kun i allerværste Tilfælde, man kan komme ind paa at drage en Sammenligning med det, der er Tale om i § 4, ifølge hvilken der ogsaa er Mulighed for at oprette Bespisningslokaler. Det er klart, at skal man gaa dertil, saa bliver Udgifterne til Administrationen og til hele Etableringen større, men i det første Tilfælde, hvor Publikum kun skal hente Maden, vil jeg ikke tro, at man kan komme op paa en saadan Procentdel af Udgifterne, som det ærede Medlem nævnte.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit henstillede, om ikke de filantropiske Institutioner og Foreninger kunde være til Nytte i denne Forbindelse, og anbefalede, at man i størst mulig Udstrækning tog dem med ind i Arbejdet med og Tilrettelægningsen af hele Ordningen. Dette er vel navnlig en Opfordring til Kommunerne, idet det nødvendigvis er disse, som maa administrere hele denne Ordning; Centraladministrationen kan ikke tage sig af dette. Men i øvrigt, hvis der, naar alle Forhold tages i Betragtning, kan opnaas noget ved at drage disse Institutioner med ind i Arbejdet, saa finder jeg det meget naturligt, at man ogsaa gør det, da de sikkert gerne vil deltage i dette Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Falk-Jensen var ængstelig for, at det ved Masseindkøb af Varer skulde gaa ud over de forretningsdrivende. Det kan maaske ske, jeg ved ikke, hvordan Kommunerne vil arrangere sig, men jeg vil i hvert Fald tro, at Kommunerne vil fordele Indkøbene noget, saa at de kommer ikke den enkelte handlende, men Handelsstanden som Helhed til gode. Men her maa vi dog ogsaa tage økonomiske Hensyn. Jeg vil nu tro, at da disse Forretningsfolk ogsaa er Skatteydere, Borgere i Kommunen, vil Kommunen tage alt det Hensyn til dem, som overhovedet er muligt.

Hvad angaar det Spørgsmaal, som blev omtalt af det ærede Medlem Hr. Rager og ogsaa af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, vil jeg sige, at jeg er ikke uenig med dem i, at en saadan generel Ordre, om jeg saa maa sige, til at spise de samme Retter over hele Landet den samme Dag nok kan virke lidt uheldig, men det er heller ikke Meningen, at alt det, der staar i Bemærkningerne, skal tages saa bogstaveligt. Det maa, som der her er peget paa, tages med i Betragtning, at der, naar to Kommuner ligger lige op til hinanden, maaske kan blive noget mere Tilstrømning til den ene end til den anden, efter som Spisesedlerne er tiltalende; men de fleste Steder er der saa stor Afstand mellem disse kommunale Centralkøkkener, at der ikke kan være nogen stor Fare i den Henseende. Jeg vil ogsaa mene, at man vil tilstræbe i hvert Fald at faa et vist Antal Retter, som Folk kan vælge imellem. Der maa man tage Hensyn til de Varemængder, som er for Haanden. I det hele taget tror jeg ikke, man skal fastlægge Enkelthederne alt for stærkt; det er jo et nyt Omraade, saa man maa forsøge sig lidt frem. Jeg mener, man i videst mulig Udstrækning maa tage rent praktiske Hensyn, saadan at man ogsaa kan tilgodese det rent ernæringsmæssige, og det vil jeg tro vil kunne forenes.

Jeg takker, som sagt, for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget og vil gerne deltage i den Udvalgsbehandling, som det er stillet i Udsigt vil blive foretaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Lars M. Olsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om ændrede Regler for Udbetaling af Statsrefusion for Kommunernes sociale Udgifter i Henhold til Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg og Lov om Folkeforsikring, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 399 af